Σοναζαρά κ. Δὲν περιγράφετε ἄσχημα, μὰ εἶνε τόσο κοινὸ τὸ θέμα τῆς πρόζας σας! Ἡ περιγραφὴ μιᾶς τρικυμίας εἶνε τὸ κοινότερο τῶν θεμάτων, ποὺ τὸ μεταχειρίζονται ὅλοι ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Διαλέχτε κανένα ἄλλο θέμα, λιγώτερο κοινό. Κ. Ν. Καρύδαν, Σουμπάσκιοϊ. Ἡ ἀνταπόκρισίς σας, ὅπως βλέπετε, δημοσιεύεται. Τὴν περικόψαμε ὅμως, γιατὶ εἴχατε ἐπεκταθεῖ σὲ περιγραφὲς ποὺ δὲ χρειάζονται. Ὡρισμένους ἀνταποκριτὰς δὲν ἔχομεν· κάθε φίλος μας εἶνε, ἂν θέλει, καὶ ἀνταποκριτής μας. Δημ. Χατζηπαναγιώτου. Τὸ «Παράδειγμά» σας δὲν λέει τίποτα παραπάνω ἀπ' ὅτι λέει κάθε μέρα ὅλος ὁ κόσμος. Τὸ ποίημά σας ἀποτυχημένο. Ε. Κανέλλον. Ἡ «Βέρρα» σας δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὡς μὴ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ δικαιώματος κρίσεως, τὸ ὁποῖον εἶνε δραχμὲς πέντε γιὰ τὰ πεζά. Ἀντώνη Κόκκινον, Ξάνθην. Ἀξιοκατάκριτος ὁ κ. Μίμης Λάμπρος, ἐκ Πόρου, ὁ ὁποῖος ἔστειλε ὡς ποίημά του ποίημα δικό σας δημοσιευθὲν εἰς παλαιὸν περιοδικόν. Ε. Ἀρτέμην, Παρισίους. Πολὺ ἄσημος, ἄγνωστος μάλιστα, ὁ βιολιστὴς τὸν ὁποῖον βρήκατε νὰ ὑμνήσετε σὲ στίχους. Μέσα στὸ Παρίσι ζῆτε καὶ δὲν ηὑρατε κανέναν ἄλλο; Μαριαν Ἡλιοπούλου, Θεσ)νίκην. Ἡ μετάφρασίς σας σὲ γλῶσσαν ποὺ δὲ γράφεται πιὰ καὶ χωρὶς τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως. Γιατὶ δὲ μεταφράζετε στὴ δημοτικὴ ἡ ὁποία ἔχει ἀναγνωριστεῖ πιὰ ὡς ἐπίσημη φιλολογικὴ γλῶσσα; Ν. Ἀνδρονικάκην, Ἐνταῦθα. Γιὰ νὰ δημοσιευθῇ στὸ «Μπουκέτο» ἕνα τέτοιο κομμάτι πρέπει νὰ εἶνε γεσιμένο μὲ χάρι, πεταχτά, νὰ μὴν κατανάτάει τὸ θέμα... ὀρυκτολογία. Ἂν μπορεῖτε νὰ γράψετε ἔτσι γιὰ τὶς ἰδιότητες τῶν πολυτίμων λίθων καὶ μετάλλων, γράψατε. J. Chasseaud, Ἐνταῦθα. Ὡραῖο τὸ διήγημα τοῦ Μορῷ, ἀλλὰ γιὰ νὰ δημοσιευθῇ ἡ μετάφρασίς σας πρέπει νὰ διορθωθῇ πολύ. Συνεπῶς πρέπει νὰ περιμένετε. Μανώλην Ἀλεξίου, Πειραιᾶ. Γιὰ νὰ καταστήσετε ἄψογο ἀπὸ ἀπόψεως μετρικῆς τὸ σονέτο σας, κατοστρέψατε φρικτὰ τὶς ἔννοιες τοῦ ποιήματός σας. Τὸ σονέτο εἶνε ἕνα εἶδος στὸ ὁποῖο σκοντάφτουν κ' οἱ δοκιμώτεροι ποιηταὶ καὶ ἡ μόδα του ἔχει περάσει πιά. Καὶ μὲ τὸ ἄλλο σονέτο σας «Στὴν Ψυχή μου» συμβαίνει τὸ ἴδιο, ἐκτὸς τοῦ ὅτι στὸν τρίτο του στίχο ὑπάρχουν 8 συνεχεῖς χασμῳδίες. Οἱ «ἐξυψωμένοι διαν(ν)οητικὰ ἀναγνῶστες» μαθαίνουν πρῶτα ὀρθογραφία κ' ὕστερα κάνουν παρατηρήσεις σὲ ἀνθρώπους ποὺ, ἂν ὄχι τίποτ' ἄλλο, ἔχουνε κάποια πεῖρα περισσότερη. Τ. Παπακωνσταντίνου, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας δείχνει πὼς ἔχετε κάποια διάθεση, μὰ δὲν παρουσιάζει καμμία ἄλλη ποιητικὴ ἀρετή. Θαν. Μυρ., Χαλκίδα. Τὸ «ὄνειρό» σας πολὺ κοινὸ καὶ γεσμμένο ἀπὸ τὶς δυὸ μερὲς τῆς κόλας. Π. Κωστάκη, Ἀλεξάνδρειαν. Προσφέρουμε ἐδῶ ἀποσπάσματα τῆς «Ζέστης» σας ὡς δροσιστικὸν στοὺς ἀναγνώστας μας.

Ζέστη ἀνυπόφορος σκληρά, γιατὶ μᾶς βασανίζεις
καὶ δὲν διαβαίνεις γλήγορα παρὰ καιρὸ καθίζεις;
Ἀλλοίμονον στοὺς μαθητὰς κι' ἐργάτας ποὺ δουλεύουν
ὅταν ἐσὺ ἐμφανισθῇς τὰ νεῦρα ταλαντεύουν.
Τρεῖς μέρες τώρα τυραννεῖς τὸν ἄμοιρο κοσμάκη
κι' ἄλλοι πᾶνε ξεκούμπωτοι κι' ἄλλοι χωρὶς σακάκι.
Τὴν ἄμμο ποὺ γιὰ σύντροφο μαζύ σου παρασύρεις
μάγουλα ροδοκόκκινα πολλὰ θὰ διαφθείρῃς.
Ἤλθες μὰ ἦλθες ἄγρια καὶ μάλιστα νωρὶς
χωρὶς νὰ σὲ προσμένωμεν ἔτσι νὰ μᾶς φανῇς.

Moisson, Πάτρας. Τὸ ποίημα μὲ στίχους σὲ λανθασμένο μέτρο. Φροντίστε νὰ μάθετε πρῶτα στιχουργία καὶ ἔπειτα γράφετε ποιήματα. Ἀνυπόγραφον. (Ποὺ ἔστειλε ἕνα κομμάτι ἐπιγραφόμενον ὁ «Μοντέρνος Γάμος»). Πολὺ κοινὸ τὸ κομμάτι σας καὶ μιλάει γιὰ πράγματα ποὺ δὲν ἔχουν τὴ θέση τους στὸ «Μπουκέτο». Λαλάκην, Νταβὸς ("Ελβετίας). Ἐνεγράφητε. Τὸ ψευδώνυμόν σας, καθὼς βλέπετε, ἐνεκείθη. Τὰ ποιήματά σας ὑστεροῦν ἀκόμη πολύ. Πρέπει νὰ διαβάσετε γιὰ νὰ κατωρθώσετε νὰ γράψετε καλά. Νεοκλῆν Φατήν, Ἐνταῦθα. Καθὼς βλέπουμε καὶ ἄλλη κακοήθεια διεπράχθη εἰς βάρος σας ἀπὸ κάποιον ἀστεῖον, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ παίξει μὲ τὸ πένθος σας. Δυστυχῶς δὲν ἔχουμε πιὰ τὸ χειρόγραφο γιὰ νὰ παραδόσουμε τὸνομά του στὴ δημοσιότητα. Ὡστόσο ἀναγράφουμε ἐδῶ ὅτι ἡ κοσμικὴ κίνησις Τσιγκιέλκιοϊ (Βοσπόρου) ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ φύλλον τῆς 27 Ἰουνίου εἶνε ἀπολύτως ἀνακριβής. Ι. Μιχαλόπουλον. Τὰ ποιήματά σας δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὡς μὴ συνοδευόμενα ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως. Β. Κροντηρόπουλον, Ἐνταῦθα. Καὶ τὸ δικό σας διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Γιούλην Κάρλην, Ἐνταῦθα. Δυστυχῶς, δὲν τὸ ἔχουμε πιὰ τὸ χειρόγραφο. Τὸ πετάξαμε φανταζόμενοι, ὅπως καὶ συμβαίνει, ὅτι κρατήσατε ἀντίγραφο. Δὲν ξεύραμε ὅτι σᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ σκίτσα. Λήδαν Καρτέλλη, Ἐνταῦθα. Τὸ «Πέφτουν τὰ φύλλα» ἔχει στοιχειοθετηθῇ καὶ θὰ δημοσιευθῇ. Καὶ οἱ σημερινές σας μεταφράσεις πολὺ πολὺ καλὲς καὶ ποιητικὰ κομψεύμενες παρ' ὅλη τὴν ἐλευθερία τους καὶ θὰ δημοσιευθοῦν... Στυλ. Ἀστρίτην. Ἡ πρόζα σας γραμμένη σ' ἕνα κρᾶμα δημοτικῆς καὶ καθαρευούσης ἀνυπόφορο. Λεων. Σακελλαρίδη, Θεσ)νίκην. Μὰ αὐτὸ ποὺ μᾶς στέλλετε δὲν εἶνε κίνησις, εἶνε τὰ ὀνόματα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου σας. Θὰ ἦτο κίνησις ἂν ἐγράφατε τὰ ὀνόματα τῶν συμμετασχόντων εἰς τὴν ἐκδρομήν. Γ. Γεράσην. Γιατὶ πετσοκόψατε τὸ δυστυχισμένο τὸ Μεριμέ; Ὁ «Ματτέο Φαλκόνι» εἶνε, 4—5 φορὲς μεγαλείτερος εἰς ἔκτασιν ἀπὸ τὴ μετάφρασή σας. Νίκον Παύλου, Πειραιᾶ. Νομίσατε πὼς θὰ μᾶς γελάσετε στέλνοντάς μας γιὰ δικό σας ἕνα πασίγνωστο ποίημα «Τῆς Κοπέλλας τὸ Νερό» ποὺ ἔχει μάλιστα καὶ μελοποιηθῇ, ἀπὸ τὸ μακαρίτη Σαμάρα; Αὐτὸ εἶνε πολὺ κακό, μὴ τὸ ξανακάνετε. Γ. Κοτζιούλαν, Φιλιππιάδα. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τὸ τόσο ὡραῖο γράμμα σας, καθὼς καὶ γιὰ τὶς ὁραῖες μεταφράσεις σας. Δημ. Μαρκουτζον. Εὐχαριστοῦμεν καὶ σᾶς θερμῶς γιὰ τὸ ὡραῖο σας γράμμα. Τὸ ποίημά σας ὅμως ὑστερεῖ πολὺ καὶ στὴ διατύπωση καὶ στὴ στιχουργία. Δ. Φιλιππάκην. Ἐνταῦθα. Τὸ «Πυροφάνι» σας σὲ μερικὰ σημεῖα εἶνε τόσο ἀσύνταχτο, τόσο ἀνακόλουθο ὥστε καταντᾶ ἀστεῖο.

Ἀγν. Ν. Παπ. Ἀπ' τὰ σταλέντα μόνον τὸ κάτωθι ἐπίγραμμα ὁπωσδήποτε καλό...

Εἶχες λεφτὰ καὶ σπούδασες
καὶ ἔγινες μεγάλος
μ' ἀπ' ὅσα γράφεις βλέπουμε
πὼς εἶσαι... παπαγάλος!

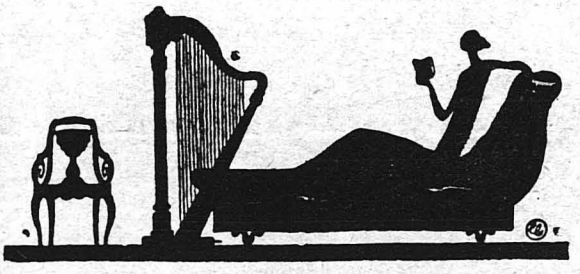

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΕΦΤΟΥΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ...

Τοῦ Millevoy

Τὰ μαραμένα φύλλα μὲς στὸ δάσος
πέσανε καὶ σκεπάσανε τὴ γῆ,
τίποτα γύρω δὲν ἀναταράζει
τὴν κρύα, τὴν ἀπέραντη σιγή...
Κοντὰ στὸν τάφο νέο παληκάρι
πηγαίνει μ' ἕνα βῆμα σιγανὸ
μὲ μιὰ ματιὰ ζητάει γιὰ νὰ πάρῃ
ἀνάμνηση ἀπ' τὸ δάσος τὸ βουβό.
«Χαῖρε γλυκό μου δάσος!... Ἄγ [πεθαίνω!
»τὸ πένθος σου μοῦ φέρνει τὸ χαμὸ
»κάθε φύλλο ποὺ πέφτει μαραμένο
»τὸν θάνατο μοῦ δείγνει τὸν πικρό...
»Τῆς Ἐπιδαύρου ὁ ἄπονος προ- [φήτης
τέτοια λόγια μοῦ εἶπε σκοτεινά:
«Θὰ δῆς νὰ πέφτουνε τὰ φύλλα [μαραμένα
μὰ θᾶναι ἄλλοί σου! γιὰ στερνὴ [φορά!...
Τὸ αἰώνιο κυπαρίσσι σὲ κυκλώνει
χλωμός-τὸ αἷμα σου σιγὰ παγώνει
γέρνεις τὸ μνῆμα τὸ ὑγρό...
Τὰ νιάτα σου, φτωχέ, θὲ νὰ σοῦ [ποῦνε
πρὶν ἀπ' τὰ φύλλα πὼς θὰ μα- [ραθοῦνε
πρὶν ἀπ' τὸ κλῆμα τὸ χλωρό!...»
Πεθαίνω!... Ὁ νοτιᾶς ὁ παγωμένος
μ' ἄγγιξε μὲ τὴν κρύα του πνοὴ
κ' εἶδα σκιὰ νὰ σβύνεται χαμένη
ἡ ὄμορφη γλυκειά μου ἡ ζωή!
Ξεφυλλιοθεῖτε!.. Φύλλα, μαραθεῖτε!..
Σκεπάστε μου τὸ δρόμο τὸν πικρὸ
καὶ κρύψτε ἀπ' τὴ μάνα μου τὴ [θέση
ποὺ θᾶναι τὸ παιδί της τὸ νεκρό.
Μ' ἂν ἔρθει στὴ στενὴ τοῦ τάφου [ἄκρη
ἐκείνη μὲ λυμένα τὰ μαλλιά
νὰ χύσῃ ἄχ! γιὰ μένα πόνου δάκρυ
ἐυπνεῖστε τὴ θλιμένη μου σκιά!»
Εἶπε καὶ φεύγει... δίχως νὰ γυρίσῃ
τριαντάφυλλο χειόπωρου στερνό.
Ἔδειξε καὶ τοῦ νηοῦ τὴ κρύα δύση,
κάτω ἀπὸ δρῦ τὸν θάψαν τὸν φτω- [χό...
Μὰ ἡ φίλη του δὲν ἦρθε γιὰ νὰ κλάψῃ
στὴν πέτρα ἐκείνη τὴν ἐρημική,
καί τοῦ βοσκοῦ τὰ βήματα μονάχα
ταράζανε τοῦ τάφου τὴ σιγή...

Μετάφρ. **Λήδας Καρτέλη**

ΑΠΟ ΤΙΣ «ΜΠΑΛΛΑΝΤΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»

Τοῦ **Πὼλ Φὸρ**

Πέθανε ἡ κόρη, πέθανε, μέσα στοὺς ἔρωτές της.
Ἐπῆγαν καί τὴν θάψανε, τὴ θάψαν τὴν αὐγή.
Μονάχη τὴν ἀφήσανε, μέσα στὶς ἐμορφιές της,
Μονάχη τὴν ἀφήσανε βαθειὰ μέσα στὴ γῆ.
Χαρούμενοι, χαρούμενοι ἀπ' τὰ μνήματα ἐγυρίσαν,
Χαρούμενοι ἐτραγούδησαν: «Καθεὶς μὲ τὴ σειρά.
«Πέθανε ἡ κόρη, πέθανε» Παληώρα τραγουδήσαν,
Κι' ὕστερα ἐπήγανε, σὰν κάθε μέρα, στὴ δουλειά.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Τοῦ **Ἐρρίκου Χάϊνε**

Κείνη σὰν βρίσκεται σιμά μου
ποὺ μοῦχει πάρει τὴν καρδιά,
μεθᾶ ἡ ψυχή μου ἀπὸ χαρὰ
καὶ ὅλα τὰ πλούτη εἶνε δικά μου.

Μὰ ὅταν μ' ἀφήσει, ὠϊμέ! ἡ καλή [μου,
καὶ μένω πάλιν μοναχός,
γίνομαι τότε εὐθύς, ἀλλοί μου,
κι' ἀπὸ ζητιάνο πειὸ φτωχός!

II

Κάτι μὲ σπρώχνει ἐδῶ κι' ἐκεῖ,
μὰ λίγη ἀκόμη ὥρα καὶ πάλι,
μέσα στὴν πιὸ μεθυστικὴ
θὰ βρίσκομαι γυναίκεια ἀγκάλη!

Ὅμως, ὠμέ μου! πόσο ἀργὰ
οἱ ὧρες περνοῦν, τὶ ὀκνὰ διαβαίνουν!
Νομίζεις περιπαιχτικὰ
«κάτσε ἐδῶ πέρα!» πῶς μοῦ κραί- [νουν.

Σὰν τρελλὸς γίνομαι· ποτὲ
λοιπὸν δὲν ἀγάπησαν οἱ ὧρες;
Τότε τιμώρησέ τες, θεέ,
καὶ κάνε τες.... γεροντοκόρες!

Μεταφράσεις **Κλ. Παράσχου**

[illegible]. Καλὸ τὸ ποίημά σας «Κι' ὅταν θὰ χωρίσουμε...» καὶ δημοσιεύεται ἐδῶ:

Κι' ὅταν ἡ μέρα ἡ πικρὴ τοῦ χωρισμοῦ θὰ φτάσῃ
κι' ἀνάμεσά μας θ' ἁπλωθοῦν πελάγη καὶ στεριὲς
νὰ μὴ θαρρῆς ἡ ἀγάπη μου πὼς μ' ἄλλη θ' ἀγκαλιάσῃ
καὶ πῶς δὲ θἄν' ἡ μέρες μου μακρυὰ σου ἡ πιὸ βαρειές.

Ὄχι, ἀγαποῦλα! Μιὰ κακὴ κι' ἂν μᾶς χωρίσῃ μοῖρα
κι' ὁ, ποὺ θὰ σμείξουμε, καιρὸς κι' ἂν θᾶναι μακρυνὸς
γιὰ σὲ θὰ ψάλλῃ πάντοτε ἡ φτωχική μου λύρα
καὶ σὺ θὰ μοῦσαι πάντοτε τοῦ νοῦ μου ὁ στοχασμός...